pagina tuturor sporturilor

FOOT-BALL

Cuvânt înainte...

Grupările districtuale

Muncind din greu și înfruntând cu curaj greutăți multiple și diverse mentalități, numai așa reușesc grupările districtuale să activeze mai departe, cu același pasiune.

Poate că nicăeri nu se depune o muncă atât de titanică, fără nici o ezitare, fără nici o precupețire a sacrificiului pentru menținerea și ridicarea grupării respective.

Și mai ales în zilele noastre, când aceste mici grupări fac o neplăcută cunoștință cu împrejurări din ce în ce mai nefavorabile continuării activității.

Totuși, contrar acestor împrejurări vitrege, ele se mențin și continuă să activeze.

Chiar cu numere extrem de reduse de jucători, la fel perechi de ghete și chiloți, la un număr egal de tricouri și poate o singură minge, și acestea în majoritatea cazurilor supusă capriciilor vârstei și indulgenței cismarului din cartier.

Dar, nimeni nu întreabă pe aceste modeste grupări dacă au echipament complet, dacă și-au plătit taxele la zi, sau dacă activul balanței lor materiale este în măsură să satisfacă nevoile imediate.

Cu toate acestea, ele continuă să activeze, indiferent de schimbările aduse de vremuri.

Ele, grupările districtuale, sunt celulele de bază ale marei familii a footballiștilor.

Ne emoționăm și facem scandal la partidele mari, dar existența footballului este garantată de aceste mici mușuroaie de furnici.

Ca și în războaie, unde victoriile sunt câștigate deobicei de divizii, corpuri de armată sau armate, dar în țăria plutonului stă în fond, secretul victoriei.

Micile echipe districtuale sunt permanențele footballului nostru. Ele întrețin pasiunea pentru joc, ele dau primele indicații viitorilor internaționali, ele formează pepiniera vastă și gratuită din care se alimentează cluburile cele mai glorioase.

Singura celebritate a micilor grupări este anonimatul.

Numai cei ce urmăresc rubrica footballului districtual și asta doar în gazetele de specialitate, își pot de seama de sbuciumul acestor mici grupări a căror actipitate pe cât de rodnică, pe atât de directă, pregătește viitorul soccerului românesc, formează vedetele stadioanelor de mâine, constituind o permanentă legătură între footballul de azi și succesul celui de mâine.

Dar, spuneam că nu toată lumea cunoaște greutățile multiple și variate, care predomină existența acestor grupări și foarte puțini își dau seama de eforturile ce se depun pentru o normală activitate chiar în acel cadru restrâns dar totuși laborios al categoriilor inferioare.

Deaceea, am găsi necesară ca într'un ciclu de reportagii, să prezentăm pe protagoniștii competițiilor districtuale.

Vei privi, poate, indiferent știtorule, seria acestor reportaje în care vom căuta să-ți prezint viața de sărăcie dar plină de entuziasm a districtului nostru.

Vei avea poate dreptate căci aici nu-ți vom reda diferite știri extraordinare ci vei afla, dacă îți vei pierde timpul citindu-le, frânturi din entuziasmul și activitatea celor mulți și pasionați din district: odiseea jucătorilor care făcând sport pentru sport se scoală în dimineți de Duminici, l neața.

Vom reda deci, în aceste reportagii, frământarea acestor grupări modeste care, sub egida celui mai pur amatorism luptă pe terenurile preifrice.

Povestea acestor grupări e stereotipă și caracterizează printr'o continuă luptă cu cel mai aprig dusman: lipsa de fonduri.

Dar, până la urmă reușesc să învingă numai prin perseverență.

Începând aceste reportagii, vom încerca să scoatem din anonimat aceste grupări mici și sărace, dar eroice prin existența ce duc.

D. Lupescu

Dela A. C. T.

Secția basket și wolley își constituește toți membrii, Luni 11 Ianuarie c. ora 7,30 la sediul din str. Vasile Alexandri Nr. 6.

Urmând a se face comunicări importante, în legătură cu programul antrenamentului la sală, prezența este obligatorie.

Logodnă între sportivi

Rait Paul, simpaticul și talentatul jucător al Metropolei recent întors de pe front, își va serba Duminică 18 Ianuarie, logodna cu d-ra Mia Săndulescu, apreciata jucătoare de volley-ball a Viforului-Dacia.

Transmitem, pe această cale, tinerilor logodnici, sincerele noastre felicitări.

Sprintul românesc

Probele de sprint au fost cele care ne-au prilejuit aproape permanent satisfacții. Dacă nu am avut întotdeauna atleți de clasă, aceasta nu ne împiedica să spem sprinteri cari să se impună și să câștige întreceri internaționale din cele mai grele.

Ne ducem cu gândul la excepționale performanțe pe care le-au obținut sprinterii români cu ani în urmă, când au reușit să parcurgă suta de metri în 10 secunde 6 zecimi.

Ne aducem apoi — cu destulă recunoștință — aminte de isprava unui Dejenariu, care în matchul atletic triunghiular, disputat la București în 1936, a reușit să termine primul, înaintea valoroșilor săi adversari. Apoi, câți nu am aplaudat frenetic pe Anef, un an mai târziu, pe Arthemon Ghițescu, care spulbera speranțele grecilor și sârbilor, de a câștiga suta de metri a celei de-a 8-a Balcaniade.

Au apărut apoi nume care se mențin, căci o generație atletică înseamnă — pentru un antrenat rațional, c'am opt ani de activitate.

Astfel, au apărut Moina, Stoichițescu, Zenide și Coracu, mândria sprintului românesc.

Primul reprezintă, alături de Havalet, Stoichițescu și Dinu Cristea, unul din elementele excepționale ale atletismului nostru. Cele 10 secunde și 5 zecimi constituesc un rezultat care, cu câțiva ani în urmă, nu era obținut decât de marii campioni. Stilul în care Moina aleargă, ne îndreptățește să sperăm că va fi în curând considerat alături de marii sprinteri europeni, ca Osendarp, Schwering, Neckerman, Mellerowicz, Mariani, Smeeneg, Holmes, etc. Ca și Dinu Cristea de-acum doi-trei ani, este observat, chiar de un profan, cum domină cu ușurință, totul.

Victoriile sale sunt obținute cu cea mai mare facilitate. Nu avem decât să regretăm că în 1942, la Breslau, duelul său cu Mellerowicz a fost ratat. Să sperăm că are o constituție suficient de robustă, care să-i permită să mai reziste la încă cel puțin două sezoane atletice, în care timp, dacă se menține vom avea noi recorduri la 100 m. și 200 m. plat.

Pompiliu Stoichițescu, pe care n'am avut plăcerea să-l vedem în vara trecută pe stadion, realizând grație calităților sale naturale, performanțele minunate, reprezintă un alt dar al Clujului, atletismului nostru din ultimii trei ani. Viteza sa (a coborît sub 11 secunde) nu-l pune pe Moina în pericol: în schimb îl ajută enorm la sărituri, unde a reușit rezultate admirabile pentru țara noastră (7 m. 16 cm. la lungime, 1 m. 86 cm. la înălțime, 14 m. 06 cm. la triplu). Alături de deteruta sa excepțională, viteza e o calitate binecuvântată. Să sperăm, că anul acesta, îl vom revedea pe pista 'A. N. E. F.-ului.

Cu Coracu se pune o problemă care cere o grabnică soluționare: aceea a practicei a două sporturi: footballul și atletismul. Se va o-bîcîui că postul pe care îl ocupă Sever Coracu și grație căruia a fost internațional, (extremă stângă), nu apea nimic exclusiv pentru Coracu atletul: dimpotrivă, viteza atât de necesară unui atlet și-o putea dobândi numai prin antrnamen. Asemenea afirmații n'au nici un temeiu, căci ar însemna, luând lucrurile așa cum se spun, ca Jeffrey sau Davis să fie extremele minune ale footballului mondial sau Orsi, Ferraris, Puck sau altul, să rivalizeze cu primii.

Nu știu cum se va fi comportând Davis ca footballist, nu mă îndoiesc că, mediocru. In schimb, pot afirma cu certitudine, că unui footballist, viteza în jurul celor 12 secunde pe suta de metri, îi ste mult suficientă.

Dealtfel, Coracu nu-i singurul atlet care a sacrificat atletismul footballului: în aceeași situație este și fundașul venusist, Ionescu-Crum, fost recordman la săritura în lungime. Footballul rămâne dator atletismului două elemente care, pentru desvoltarea ultimului, puteau să însemne extrem de mult. Atletismului nu i se pot dedica, în general, poli-sportivii; în orie caz performanțele acestora abia dacă se ridică la mediocr. Am auzit totuși d o excepție — fenomenală, ca oricare excepție, cu cât regula pare mai irevocabilă, haitianul Caton săritor de aproape 8 m. la lungime, cu performanțe corespunzătoare la sprint prelungit și înălțime și component al tuturor reprezentativelor sportive ale țării sale, remarcându-se peste tot.

Zenide este alături de ceilalți, unul din sprinterii noștri de mari posibilități. Deși anul acesta a fost depășit de Mitrănescu, aceasta nu înseamnă căutași de pufin că nu mai este bun, ci, dimpotrivă, credem că va fi un stimulent în pls pentru 1943.

Cornel Roșu este un alt sprinter, bazat pe calități naturale și care pare dotat mai mult pentru sprintul prelungit. Reprezintă, alături de frații săi, un nou centru sportiv, unde perseverența învinge asperitățile lipsurilor.

Performanțele ulutoare, nu atât prin ele însele cât prin ascensiunea bruscă a atletului, au adus pe primul plan al atletismului românesc numele aceristului Mitrănescu, alergător sub 11 secunde. Personal, mărturisesc că l-am privit cu scepticism chiar când cu câteva săptămâni înainte de consacrare, cooncura în stafeta Academiei Comerciale, în cadrul campionatelor universitare. După aceata au urmat Breslau și Bratislava. L'a învins, apoi, pe Zenide.

Toate acestea în cursul unui sezon. Admirăm la el această ascensiune, mai cu seamă că faptul că aleargă prin forță, ceeace nu credem că-i optim, reușind totuși să ajungă al doilea sprinter din țară.

Ne poartă, însă, gândul, la alte nume, care au făcut tot așa de repede carieră, reprezentând România la concursurile internaționale pentru ca în sezoanele următoare, să nu se mai claseze printre primii zece din țară.

Ne gândim în special la doi alergători, ambii ai fostei grupări Venus: Anton Cristea și Petre Primul a mers din bine în mai bine, reușind la Predeal să stabilească un nou record de juniori pe 100 m., cu 10 sec. 9 zecimi, să câștige la Cluj, pentruca să dispară cu totul după aceasta. L'am mai văzut — alergător de aproape 12 secunde — ca echipier al Viforului Dacia.

Pe Hidișeanu l-am văzut pe Anef, junior cu foarte mult talent, antrenându-se serios. Apoi a plecat la Athena, ca al 2-lea reprezentant al României la Balcaniadă.. Nici el nu mai este ceea ce a fost altă dată. Juniorii care se promiteau străluciți au dispărut cu totul, față de ceea ce ar fi putut să fie.

Cauzele aparițiilor meteorice în sprintul românesc sunt multiple.

Prima este de ordin general: proba permite astfel de fluctuații, care pot să facă dintr'un atlet, pentru un sezon, un performer excelent.

Apoi, s'ar putea să fie de vină conformația fizică a atleților, care s'ar putea să nu le permită efortul continuu. In orice caz, dacă A. Cristea nu mai apare pe stadion, pe Hidișeanu îl vedem perseverând deși dorim realizarea promisiunilor de acum câțiva ani.

Nu trebue uitat nici Boeșteanu, care după ce în 1941 se comportase excelent, reușind să parcurgă suta în 11,8 sec. în 1942 nu am mai auzit nimic despre el.

Cu vedete de primul rang și cu o serie de elemente meritoase, dar cu nume mai puțin răsunătoare, sprintul românesc speră că 1943 va aduce rezultate mai bune.

Notăm că anul trecut, Moina a reușit să bată recordul lui Peter și Covaci pe «sută» și să-l egaleze pe cel stabilit la 8 Septembrie 1937, în cadrul Balcaniadei, de Iordache, la 200 m. plat.

Nu ne-ar mira dacă recordul național la ștafeta 4x100, stabilit tot atunci de Liess, Covaci, Ghițescu și Dejenariu, să fie ameliorat de naționala noastră.

In orice caz, spre deosebire de alte probe, avem încredere nestrămutată în viitorul sprintului românesc.

Dela Federația de tenis de masă

Sunt convocați pentru astă-seară la ora 19, la O. S. R., toți membrii comisiei ligei Muntenia, precum și toți delegații grupărilor de tenis de masă din București, pentru începerea sezonului.

La pagina fotbalului rotund

Aflăm că jucătorii de football Marian (Leonida) și Georgescu (Vif. Dacia) care apărau fruntariul de Răsărit al Patriei, au fost răniți.

Le dorim, din inimă, la amândoi, grabnică însănătoșire.

8—9—10—sut!

PROFESIONIȘTII Mehedințeanu, Sărbătoare, Ilie Petrescu și Gheorghe Georgescu, sunt convocați astăzi la orele 20, la redacția noastră, în vederea unor angajamente.

IN VEDEREA matchului său cu Bidrinschi, Nicolae Rădan se antrenează intens având ca sparring-partener pe amatorul Geo Constantinescu, un boxeur din vechea gardă.

CIBI FRANCISC, talentatul amator greu antrenat de maestrul Gh. Preda, va boxa curând cu fostul campion Nae Ionescu (Tîr).

RANA pe care Petre Tofan a căpătat-o la mâna strângă, în matchul cu Ilie Petrescu, s'a vindecat aproape complet.

IN VEDEREA alcătuirii programului galei amatoare ce va avea loc zilnic în sala din strada Berzei 72, su bsupravegherea maestrului Gh. Preda.

ANTON OSCA

Continuare din pag. I-a

In trei ani, Oșca se pregătise pentru o revanșă ce se apropie... Pe care căuta să și-o apropie...

Sandu Ion a atins apogeul carierei sale

In acest timp, încăput pe mâinile maestrului CONST. NOUR, Sandu Ion cunoștea apogeul carierei sale, devenind șef necontestat al «cocoșilor» români.

Ultimele matchuri l-au impus în ochii cunoscătorilor, chiar pentru un match cu Gino Bondavalli, campionul european al categoriei.

Allo! Aici Oșca!

Tocmai când se credea că Sandu Ion nu mai are nici un adversar în țară, prin câteva partide de remarcabil succes, Anton Oșca a reapărut în fața campionului ca o răzbunare de peste ani. Era o cerere de revanșă, pe care Sandu, sportiv, a acceptat-o...

Și astfel a fost perfectat matchul Sandu Ion—Anton Oșca, match ce se va disputa Duminică dimineața.

Sandu Ion e optimist

In primul moment, partida Oșca—Sandu fusese angajată ca dispută amicală, dar la semnarea contractelor, un mic conflict între cele două părți în privința burselor, a făcut ca Sandu Ion să-și justifice pretențiile foarte simplu: s'a oferit să-și pună titlul în joc.

— N'am ce pierde, din moment ce tot eu voiu fi învingătorul.

Astfel s'a explicat Sandu celor din jur și nu putem susține că deținătorul centurei cocoș nu e optimist.

Două interesante partide încadrează campionatul național de Duminică

Partida Sandu — Oșca e încadrată Duminecă dimineața de interesantele partide profesioniste: *Marin Dobrescu — Gh. Florea și Nicolae Rădan — Gh. Bidrinschi.*

Două matchuri amatoare vor forma obișnuitele «deschideri».

In numărul de mâine sperăm că vom publica programul complet al galei.

SPECTACOLE

FANTASIO: Scampolo, cu Lilia Silvi, jurnal și completare.
SCALA: «Absențe nemotivate» și jurnal nou.
REGAL: G. P. U. și jurnal nou.
CAPITOL: Intre cer și pământ și jurnal nou.
ARPA: Atac la Baku și jurnal nou.
SELECT: Pilotul ghinionist și jurnal nou.
BULEVARD PALACE: Negustorul de sclave.
FEMINA: Marco Visconti și jurnal nou.
TRIANON: Călăul din Veneția și jurnal nou.
ELISEE: Valsul dragostei, jurnal și revistă.
BIZANTIN: Căpitanul de poștă, jurnal și trupa Valeriu Moraru cu comicul Iulian în «Coana Manda».
VICTORIA: Decădere și jurnal.
FRANKLIN: Karelina și jurnal 44.
OMNIA: Se aprind făcliile, jurnal și trupa de reviste Gândăcel.
NISSA: Amanta secretă și jurnal
CORSO: Vivere și jurnal UFA — ONECE nr. 46.
ALCAZAR: Lumină în întuneric, jurnal ONC—UFA și compania Licurici.
AIDA: Amantul misterios, compania de reviste și jurnal de război.
PARIS: Rigoletto, jurnal de război nr. 43 și trupă de reviste.
IZBANDA: Corona de fier și jurnal nr. 46.
MARNA: Abandonata, jurnal nr. 47 și compania de reviste Titi Mihăilescu.
MARCONI: Iubirea cea mare și comp de reviste.
MODEL: Piratul negru, jurnal și revistă.
MILANO: Intr'un cămin de domnișoare, jurnal și trupa de reviste.
VOLTA BUZEȘTI: Motanul încălțat, jurnal și trupă de reviste.
CARMEN SYLVA: Privighetoarea nordului, jurnal de război și trupa de reviste.
CRANGAȘI: Pisica sălbatică și jurnal de război.
COTROCENI: Cei doi tigri și jurnal de război ONC—UFA.
SPLENDID: Hotel Sacher, trupă de reviste și jurnal ONC.
TOMIS: O femeie în noapte și jurnal sonor.
CLASIC: Pisica sălbatică și jurnal de război.
DIANA: Proscrisul (Finlanda sub eroare), jurnal și revistă.
DICHIU Bătatu mamei, jurnal și trupa de reviste.
EDISON: Vivere, jurnal și revistă.
ELDORADO: Imblânzitorul fără voie și jurnal nr. 42.
FLORIDA: Căpitanul de poștă și jurnal.
GLORIA: Jocul cu moartea și jurnal.
ILEANA: Cei doi igri și jurnal de război
LIA: Infamie și jurnal nr. 46.
MIORIȚA: 7 văduve și jurnal.
NERO: Suflete sbuciumate și jurnal de război.
NONI: Vivere și jurnal ONC nr. 39.
ODEOEN: Morena Clara și jurnal nr. 39.
PACHE: Motanul încălțat și jurnal de război nr. 39.
ROMA: Regele circului, cu Maurizie și jurnal de război.
UNIREA: Cântecul Patriei și jurnal nr. 39.
UNIC: Amanta secretă și jurnal de război 43.
VENUS: Hanul plăcerilor, jurnal nr. 40 și trupă de reviste.
VERGU: Vivere și jurnal de război nr. 45.
VOLGA: Suflete păgâne și jurnal.
AMERICAN: Rigoletto și trupă de reviste.
BARCELONA: Monumentul indian, jurnal de război nr.39 și trupă de reviste.
BUCUREȘTII NOI: La sud de Pago Pago, jurnal și artiști, (Numai Duminica și sărbătorile).
DACIA Coroana de fier.

Singurul cinematograf din Țară care prezintă ediția specială a jurnalului românesc cu vizita M. S. Regelui pe front.

Spectacolele încep la orele 14, 16.30, 19 și 21.30. Locurile se pot reține la casă, Telefon 2.72.09.

AZI LA

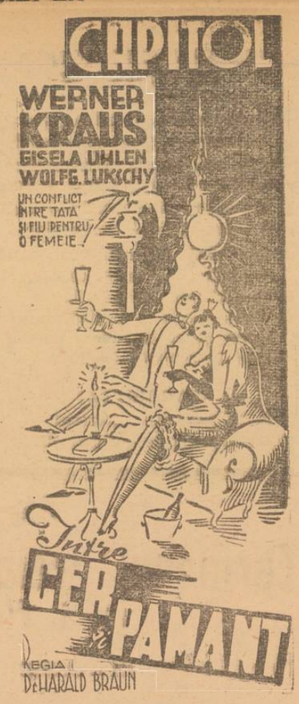

Spectacolele sunt fixe la orele:
9 dim., 11.30, 14, 16.30, 19 și 21.30
Casa sete deschisă dela ora 8.30 dim. și eliberează bilete în limita locurilor pentru oricare din spectacolele menționate mai sus.

„55"

de Edgar Wallace

— Nu înțeleg prea bine ce poate însemna acest serviciu de cercetări, zise Stella zâmbind. Mi se pare prea științific.

— Are aspectul, răspunse bătrânelul. Nu ți se pare ciudat, totuși, ca o mare industrie ca aceia a alergărilor, a cărei cifră de afaceri se ridică la 150 milioane lire pe an, să fie regisată de legi atât de clasice, supuse integral hazardului?

Stella dădu din cap.

— Totul pe turf nu s'ar desfășura sub pecetea hazardului, dacă Jockey Clubul și-ar fi atașat un serviciu de cercetări. Câte fuleuri face un cal parcurgând 1000 metri? Ce diferență există între fuleul aceluiaș cal pe teren tare și pe teren moale? Care-i raportul între presiunea arterială a unui cal și calitățile sale de presiunea determinându-se foarte ușor? Care sunt proprietățile diferitelor droguri care sunt administrate cailor spre a li se mări viteza? Jockey Clubul posedă un [illegible] în care caii să fie tratați cu droguri, pentru a se constata efectele lor? La toate aceste întrebări, eu pot răspunde. Pot să-ți spun, adăogă el zâmbind, că am o clinică la țară unde am încercat toate medicamentele asupra cailor și am stabilit cu precizie clipa în care medicamentele administrate își fac efectul și care sunt reacțiunile lor.

— Dar Jockey Clubul englez este cel mai...

— Știu ce vrei să spui, o întrerupse el, că Jockey Clubul englez este alcătuit din persoane deasupra oricărei bănueli. Este exact, dar aranjamentele nu le fac membrii Jockey Clubului.

Continuă să vorbească despre caii de curse și despre importanța lor chiar de pe vremea faimosului armăsar arab Godolphin.

Celebrele vedete ale trecutului, după toate probabilitățile, n'ar fi în stare să bată nici măcar elementele de mâna doua de astăzi.

Apoi vorbi din nou despre afacerile lui.

— Am impresia că ai avut ceva cu Sir Gregory, zise el, și te rog să-mi promiți că dacă se va mai repeta, să mă lași — el se opri, un zâmbet fugitiv trecu pe buzele-i. — Ah! uitasem pe Bill Lord! El se va răfui mai bine cu baronetul...

Ea sfârși prin a povesti incidentul dintre ea și Sir Gregory. Când termină, se întrebă cum putuse aduce acest subiect, dar i se păruse firesc să povestească tot ce se petrecuse și cele ce urmaseră după infama propunere a baronetului.

— Ermitul dela Follie Farm? spuse el, încruntând sprâncenele. Am mai auzit vorbindu-se despre acest domn. Nu-mi plac ființele care se depărtează de lume, dar îmi pare a fi un tânăr cumsecade. Totuși purtarea lui față de doamna Semberson nu-i prea corectă și mă tem că prietenia lor idilică să nu se sfârșească rău.

Tocmai când se pregătea să plece, bătrânelul îi puse o întrebare bizară. Se găseau lângă ușă, iar ea era complet îmbrăcată. Iată ce-i spuse:

— Oare vreunul dintre caii d-tale a învins vreodată vreun cal al lordului Fontwell?

— Nu, replică ea mirată. Singurii cai ai lordului Fontwell înscriși în aceleiași curse cu ai mei au fost: Meyrick, în premiul Coventry și Semimore, în premiul Steward, dar amândoi au fost retrași la publicarea greutăților.

El zâmbi:

— Oricum, spuse el, nu cred că vreunul din caii lordului Fontwell să poată bate vreodată caii tăi.

Această observație o intrigă nespus, dar ea socoti util să nu mai insiste și îi mulțumi de frumoasele ore petrecute, apoi plecă.

CAP. XXII

UN DIVORȚ CU SCANDAL

Sir Jacques Gregory primi și el o vizită în acelaș zi. Era adâncit în niște calcule încâlcite, când cameristul îi aduse o carte de vizită. Citind numele, încruntă din sprâncene, apoi întrebă:

— Este singură? întrebă el.

La răspunsul afirmativ al valetului, mai privi odată cartea de vizită și adăogă:

— Poftește-o să intre!

Cu câțiva ani înainte, pe vremea când baronetul era mai tânăr și temerar, se căsătorise cu o dansatoare dela Olympia Palace.

După un an, Sir Jacques îi propuse să divorțeze, dar soția lui refuzase. Femeie de o cinste scrupuloasă, ea nu avea aventuri care să ofere baronetului elemente de despărțire. Se mulțumea cu actuala stare de fapt, luând lucrurile așa cum erau, pensia oferită de Jacques fiindu-i suficientă. Anii treceră fără ca soțul să poată obține proba necesară pentru divorț, în ciuda străduințelor detectivilor pe care-i folosise.

Persoana care pătrunse în birou era încă foarte frumoasă, iar pe chipu-i nu se vedea nici un rid.

— Ei bine, Lil, spuse el vesel, arătându-i un scaun cu mâna, ce întâmplare te-aduce pe aci? Nu te-am mai văzut de patru ani.

Ea își scoase agale mănușile, privindu-l.

— Te-ai îngrășat, Jacques. Probabil că-ți merge bine.

El schiță un zâmbet.

— Nu tocmai. Goodwood m'a dat peste cap. Ei bine, ce vânt bun te aduce?

— Iată despre ce-i vorba. Acum două luni, am cunoscut un anume Arthur Flaines, atașat la ambasada noastră din Paris. Familia lui este foarte rigidă din punct de vedere religios și vreau să intru în casa lor fără nici un scandal.

— Ce ai de gând să faci? întrebă el curios.

— Acum câțiva ani, mi-au dat o listă cu isprăvile tale, dar mă tem că lucrurile s'au perimat și tribunalul nu le va mai lua în considerație.

(VA URMA)